

λιμένα Porto Franco, και πάλιν ἐξάγονται χωρὶς νὰ πληρόνῃσι δασμὸν. Τὰ εἰσαγόμενα συμποσύνται εἰς 300,000,000 γροσίων, τὰ δ' ἐξαγόμενα εἰς 200,000,000.

Πλατυτέραν περιγραφὴν τῆς Γενούας κατεχωρήσαμεν εἰς τὸν Τέταρτον Τόμον τῆς Αποθήκης, Σελίδι 146, ὅπου ἐλλαχάσαμεν συντόμως καὶ περὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝ ΑΝΔΡΟΥΝΟΝ.

ΜΕΤΑ σταθεράν ἀμοιβαίαν ἀγάπην ἱκανῶν ἐτῶν, ἔμελλον ἤδη νὰ ἐνωθῶσι διὰ τοῦ τρυφερωτάτου δεσμοῦ νέος τις, φρόνιμος καὶ θεοσεβής, καὶ νεᾶνις ἐρασμία καὶ ἐνάρετος. Διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ οἰκονομίας τοῦ ὁ νέος, ὅστις πρὸ χρόνων ἐπεστάτει τὰς υποθέσεις ἐργαστηρίου τινός, ἠδυνήθη τόσα νὰ φυλάξῃ, ὥστε νὰ κάμῃ μικράν τινα ἀρχὴν τοῦ πραγματευέσθαι διὰ ἰδίου αὐτοῦ λογαριασμόν. Κατὰ τὴν φρόνιμον δὲ συμβουλὴν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του, ἐνοικίασε μικρόν τι ἐργαστήριον, ἀλλ' εἰς ἐπωφελῆ θέσιν, καὶ ἠγόρασε μικράν τινα ποσότητα καλῶν εἰδῶν, ἐλπίζων ὅτι ἤθελε δυνήθῃ, προσωπικῶς καθ' ὅλα ἐπιστατῶν, εἰς μικρὰ κέρδη εὐχαριστούμενος, καὶ ταχέως γυρίζων τὰ ὀλίγα του χρήματα, νὰ κερδαίνῃ τὰ πρὸς ζωὴν, καὶ ν' ἀποφύγῃ τὰς περιπλοκάς καὶ τὰς στενοχωρίας, αἵτινες τοσάκις προσθάνουσι τοὺς νέους πραγματευτάς, ὅσοι ἀνοήτως ζητοῦν νὰ κάμωσιν εὐθὺς εὐθὺς μεγάλην ἐπίδειξιν. Ἡ μετριοφροσύνη καὶ ὁ συνετὸς τρόπος, καθ' ὃν ἐμελέτα ὁ νέος νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῆς ἀνεξαρτήτου ζωῆς του, ἐνεκρίθησαν ὀλοτελῶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς μελλονύμφου. ὅστις, μετρήσας εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τὰ ὀλίγα χρήματα, ὅσα ἡ κόρη ἐκ τοῦ ἔργου τῆς εἶχε κερδήσειν εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν μετὰ τόκου ἐπ' αὐτῶν, προσέθηκε ἰδίον του δῶρον γρόσια . . .

Ἀπέτεινεν ἀκολούθως ὁ πατὴρ λόγον πρὸς τὸ μέλλον ἀνδρόγυνον, ὡς ἐπομένως.—Φίλτατα τέκνα, θέλω σὰς δώσει κανόνα τινὰ ὡς ὁδηγόν σας διὰ τοῦ βίου,—Ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε.

Τέκνα μου, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ εἰλικρίνεια ἄς ᾔναι ἡ βᾶσις ὅλης τῆς συναναστροφῆς σας, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς πρὸς τὴν κοινωνίαν ἐν γένει· ποτὲ νὰ μὴ προσποιῆσθε, ποτὲ νὰ μὴ καταντήσητε εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑποκρύπτειν· ὅλα τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα σας νὰ ᾔναι σαφῆ καὶ καθαρὰ ὡς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας, αἱ θεόπνευστοι Γραφαί, ἄς ᾔναι τὸ κριτήριον καὶ τὸ διευθυντήριον τῆς διαγωγῆς σας· ἅπαντες οἱ σχέσιν τινὰ πρὸς ὑμᾶς ἔχοντες, ἄς ᾔναι τόσον σταθερῶς πεπεισμένοι περὶ τῆς καθ' ὅλα φιλαληθείας σας, ὥστε νὰ μὴ χρειάζωνται κάμμιαν ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὅσα ἀπλῶς λέγετε. Τότε δὲ, ἀλλ'

ὄχι πρὶν τότε, ἐμπορεῖτε μὲ δικαίωμα ἀναμφισβήτητον ν' ἀπαιτῆτε φιλαληθείαν καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, καὶ τότε μόνον ἐμπορεῖτε νὰ ἐλπίζετε ὅτι καὶ οἱ περὶ ὑμᾶς θέλουν λάβειν ὀρθὰς ἐντυπώσεις περὶ τῆς ἀξιολογότητος τῆς ἀληθείας. Ὅποιαδήποτε διδασκαλία καὶ ἂν μεταδίδηται εἰς τέκνα καὶ δούλους ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ λαλεῖν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ψευδολογεῖν, πῶς εἶναι δυνατόν εἴτε παῖς εἴτε θεράπων νὰ φοβῆται τὰ ψεύδη, ἐὰν οἱ αὐτὸν διδάξαντες γονεῖς ἢ δεσπόται ἀδιστάκτως ψευδολογῶσιν ἢ ὅπωςδήποτε παραμορφώσιν τὴν ἀλήθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν των;

Ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια. Τοῦτο πρέπει πάντοτε νὰ ἔχητε κατὰ νοῦν, ὥστε νὰ σᾶς προφυλάττῃ ἀπὸ τὴν αἰσχροῦ ἀτιμίαν καὶ ἀδικίαν, τὴν κοινοτάτην σήμερον,—ἀπὸ τὴν συνήθειαν τοῦ ἀναδέχεσθαι βάρη, ἀνώτερα τῆς δυνάμεώς σας,—τοῦ ὑπόσχεσθαι ὅσα δὲν δύνασθε νὰ ἐκπληρώσητε,—τοῦ κάμνειν ἐπιδείξεις, τὰς ὁποίας δὲν ἐγγυᾶται ἡ ἀληθινὴ σας κατάστασις,—καὶ τοῦ ἐμβαίνειν εἰς δαπάνας, τὰς ὁποίας ἐπὶ τέλους ἄλλοι ἀνάγκη πᾶσα νὰ ὑποφέρωσιν. Εἴσθε δίκαιοι καὶ τίμιοι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς· αἱ ἀπολαύσεις τῆς μιᾶς ἡμέρας μὴ σᾶς ἀποστερῶσι τῶν ἀναπαύσεων τῆς ἄλλης. Προνοεῖτε καὶ προβλέπετε τὸ μέλλον, καὶ ἄς ᾔναι πάντοτε καὶ καθ' ὅλα ἀνάλογον τὸ ἔξοδόν σας· ὄχι ἀσυνετούς εἰς τὰ φερέματα, καὶ στερούμενοι τῶν ἀναγκαίων τροφῶν ὄχι κατοικοῦντες εἰς πολυδάπανον οἶκον, καὶ μὴ ἐξαρκούμενοι εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων σας. Εἴσθε δίκαιοι καὶ τίμιοι πρὸς τοὺς δανειστάς σας, καὶ ποτὲ μὴ νομίζετε ὅτι ἔχετε τὸ ἐλεύθερον νὰ δαπανᾶτε τὸ ἰδικόν των. Ἐμπορεῖ νὰ γένῃ κλοπὴ ἀναιδεστέρα τῆς τῶν ἀσυνειδήτων ἐκείνων ἐμπόρων, οἵτινες πολυτελῶς ζῶντες ἐπὶ καιρὸν ἀπὸ ξένα κεφάλαια, οἰκους ἀνεγείροντες, καὶ ἄργυρον καὶ χρυσὸν καὶ λίθους πολυτελεῖς προμηθεύμενοι, χρεωκοποῦσιν ἐπὶ τέλους, πολλάκις καὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τὸν ὀβολόν κατατρώγοντες; Εἴσθε δίκαιοι καὶ τίμιοι πρὸς τοὺς ὅπωςδήποτε ἐνασχολουμένους εἰς ὑπηρεσίαν σας· δίδετε εἰς αὐτοὺς τὸ δίκαιον, καὶ πληρώνετε αὐτὸ ἐν καιρῷ. «Ὁὐ μὴ κοιμηθήσεται,» εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, «ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωῆς.» Εἴσθε δίκαιοι καὶ τίμιοι πρὸς τὴν μέλλουσαν οἰκογένειάν σας, καὶ μὴ δαπανᾶτε εἰς ἐξωτερικὴν ἐπίδειξιν τὰ χρήματα, ὅσα πρέπει ν' ἀφιερωθῶσιν εἰς τὰς πολυειδεῖς χρεῖας τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων σας. Εἴσθε δίκαιοι καὶ τίμιοι πρὸς τὰ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς θρησκείας, ὄχι εἰς τὴν ὑμετέραν μόνον εὐζωίαν περιοριζόμενοι, ἀλλὰ προσπαθοῦντες μετὰ ἰσοῦ ζήλου νὰ ἐκπληρόνητε καὶ τὸ πρὸς τὸν πλησίον χρέος σας, γενναίως συνεισφέρον-

τες αἱ διατήρησιν νοσοκομείων, σχολείων, καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων, καὶ πράττοντες διὰ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα τῶν ὁμοίων σας ὅ,τι ἠθέλετε κρίνει δίκαιον νὰ πράξωσιν ἐκεῖνοι διὰ ὑμᾶς, εἰς ὁμοί-
ας περιστάσεις εὐρισκομένους.

Ὅσα ἀγνὰ. Ἐὰν φυλάττητε ἀκριβῶς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κανόνος, ὅχι μόνον αἱ πράξεις σας θέλουν εἶσθαι καθαρῶταται, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖλη σας οὐδέποτε θέλουνσι μιάνει μωροὶ, ἄργοι, ἢ ἄσειμοι λόγοι, καὶ τὴν εὐκοσμίαν τοῦ νοός σας οὐδέποτε θέλουνσι ταραῖξιν εἰκόνες ἀπαίσiai. Μακρὰν τοῦ οἴκου σας θέλουν εἶσθαι ἐξωρισμένα τὰ ἀναίδῃ ἄσματα, αἱ δημῶδεις βωμολοχίαι, τὰ ῥυπαρὰ καὶ διαφθορᾶς πρόξενα ἐρωτικά συγγραμμάτια. Ὁ κανὼν οὗτος θέλει προφυλάξιν ὑμᾶς καὶ τοὺς περὶ ὑμᾶς ἀπὸ τὰ δελεάσματα τοῦ θεάτρου καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἀσωτίας σκη-
νῶν, δημοσίων τε καὶ ἰδιαιτέρων, ἐξ ὧν ἀφανίζεται ἡ καθαρότης τῆς καρδίας, ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς ἀπό-
λαυσιν τῆς οὐρανίου μακαριότητος.

Ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα. Εὐαρίαν, γενναίαν, ἀφιλοκερδῆ, τρυφεράν εὐμένειαν καρδίας καὶ διαγωγῆς πρὸς ἅπαντας ἐντέλλεται διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ Ἀπόστολος· καὶ μακάριοι τῶντι θέλετε εἶσθαι, ἀγαπητοί μου, ἐὰν καταγίνησθε εἰς ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα! Διότι θέλετε ἀποβάλλει πᾶν ὅ,τι τραχὺ, πικρὸν, χαμερπές, μισητὸν ἢ δυσάρεστον· εἰς τὸν χαρακτῆρά σας θέλει φαίνεσθαι ζῶσα ἡ ἠθικὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ· θέλετε ἀξιωθῆ τοῦ δικαίως πολυποθήτου εἰς πάντα Χριστιανὸν καλοῦ ὀνόματος, τῆς εὐφημίας, καὶ παρὰ τῶν ὁμορρήσκων σας καὶ παρὰ τοῦ κόσμου ἐν γένει. Ζητεῖτε, ἀκριβὰ μου τέκνα, τὴν τιμὴν τοῦ νὰ ἐγκρίνωσι τὰς πράξεις σας οἱ συνετοὶ καὶ οἱ καλοκἀγαθοὶ, τοῦ νὰ βιάζητε καὶ τοὺς ἑτερορρήσκους καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν πίστιν νὰ ὁμολογῶσι τὸν θεάρεστον καὶ Χριστιανικὸν βίον σας, καὶ πρὸ πάντων ἐπιμελεῖσθε ὥστε οἱ ἔπαινοι τῶν ὅσοι σᾶς βλέπουν ἀπὸ μακρὰν νὰ ἐπικυρῶνται πληρέστερον διὰ τῆς μαρτυρίας τῶν ὅσοι ἐκ τοῦ πλη-
σίον σᾶς γνωρίζουσι.

Εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος. Πᾶσαν εὐκαιρὸν στιγμὴν ἀπριερόνετε εἰς τὴν ἐπινόησιν καὶ ἐκ-
τέλῃσιν ἐναρέτου τινός, φιλανθρωπικῆς, καὶ ἐπαινετῆς πράξεως· ἐκάστη δὲ ἅς ἔχη τὴν προσήκουσαν ἀνα-
λογίαν τῆς, ὥστε τὸ ἐν καθήκον νὰ μὴ προσκρούῃ πρὸς τὸ ἄλλο, ἀλλὰ νὰ παριστάνῃ ὁ χαρακτήρ σας σύμ-
φωνον καὶ ἐλκυστικόν τι ὅλον.

Νὰ τολμήσω ἄραγε νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἐφεξῆς τοῦ Ἀποστόλου; « Ἀ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε. » Ἐλπίζω ὅτι δύναμαι ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ πεποιθήσει νὰ συστήσω πρὸς ὑμᾶς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐζήσα καὶ

ἐπροσπάθησα νὰ ὑπακούω εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Εὐ-
αγγελίου, ἀλλὰ χρεωστῶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ καὶ νὰ σᾶς προστάξω νὰ ὑπερβῆτε τὸ ἀτελές μου παράδειγμα, καὶ νὰ κατεπείγησθε εἰς τελειότητα. Ἐνῷ δ' ἀδια-
λείπτως ἐπιμελεῖσθε νὰ συμμορφώνησθε εἰς τὰς πρά-
ξεις, τοὺς λόγους καὶ τὰ διανοήματά σας μετὰ τὸν κα-
νὼνα τοῦ Ἀποστόλου, θέλετε πληροφορεῖσθαι καθ' ἐκάστην ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐλέους καὶ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ· ὅσον καὶ ἂν ἀγωνίζησθε ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς, πολλὰς ἐλλείψεις θέλετε ἀκόμη ἔχει, δι' ἧς νὰ ζητῆτε τὴν ἄφεσιν τοῦ Σωτῆρος· καὶ πολλὰς ἀδυναμίας, πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ὁμοίων ἢ ἐνίσχυσις αὐτοῦ θέλει ἀπαιτεῖσθαι διὰ τοῦτο καὶ ἀνάγκη μεγίστη νὰ συγκοινωνῆτε διὰ τῆς προσευχῆς μετὰ τὸν ἐν οὐρανοῖς Πατέρα σας, καὶ « ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μετ' ὑμῶν. »

Ἡ συμβουλὴ τοῦ πατρὸς δὲν ἀπέβη ματαία· τὸ νέον ἀνδρόγυνον ἐδέχθησαν εἰλικρινῶς τὸν δοθέντα εἰς αὐτοὺς κανόνα· κατ' αὐτὸν ἐβάδιζον τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐξέταζον τὸ ἐσπέρως τὴν διαγωγὴν των· διεκρίνετο δ' ἐντίμως ἡ κατοικία των ὡς σκηνὴ δικαίων, ὅπου ἠκούετο ἡ φωνὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς σωτηρίας.

ΔΕΝ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον οὔτε ἀναγκαῖα εἰμαρμένη, οὔτε τυφλὴ τύχη, οὐδὲ τίποτε συμβαίνει ἐξ αὐτομάτου, ἢ γιναι χωρὶς τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ· ἀφθονία καὶ ἐνδεια, πλοῦτος καὶ πένια, εὐτυχία καὶ δυστυχία, ὅλα προέρχονται ἀπὸ τὴν πατρικὴν βουλὴν καὶ σοφὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ. Ἀνίσως ὅμως εὐρίσκωνται εἰς τὸν κόσμον καὶ τινες πρὸς ἡμᾶς φαινόμενα ἀταξία, τοῦτο συμβαίνει διότι δὲν δυνά-
μεθα νὰ καταλάβωμεν τὸν ὅλον σύνδεσμον καὶ τὴν συνά-
φειαν τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ κα-
ταλάβωμεν, ἠθέλομεν θαυμάζειν, ἐκπληττόμενοι τὸ ἀνεξι-
χνίαστον βάθος τῆς θείας σοφίας εἰς ὅλα τὰ πράγματα.

Η ΨΥΧΗ ΗΜΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

ὍΤΑΝ ἐξετάσωμεν προσεκτικῶς ἑαυτοὺς, αἰσθανόμεθα, ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἡμᾶς ἐν ὃν διάφορον ἀπὸ τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον ἔχει δύναμιν νὰ γνωρίζῃ αὐτὸ ἑαυτοῦ, καὶ ἄλλα πράγματα παρ' ἑαυτοῦ. Τὸ τοιοῦτον ὃν ὀνομάζομεν ψυχὴν, ἥτις ἀναμ-
φιβόλως εἶναι ἀθάνατος καὶ ἀσώματος· ἐπεὶ δὲ τὸ σῶμα, ὅπως καὶ ἂν διαταχθῇ ἡ συνάφεια τῶν μερῶν του, δὲν δύ-
ναται νὰ λάβῃ νοῦν καὶ θέλησιν, ὁποίαν ἡμεῖς αἰσθανόμεθα εἰς τὴν ἡμετέραν ψυχὴν. Ἡ ἁγία Γραφὴ λέγει, « Καὶ ἔπλα-
σεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς· καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. » Τοῦτο τῆς ζωοποιοῦ πναῆς τὸ φύσημα δὲν πρέπει νὰ νοηταὶ ὑλικῶς, οὔτε νὰ νομίζω-
μεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα ψυχὴ συνίσταται ἀπὸ ἀέρα ἢ ἀτμῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἐκτίσθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ,